

Ting, og jeg synes heller ikke, at Lidenskaberne i den Grad behøver at være i Bevægelse i denne Sag. Georg Brandes' Autoritet er jo saa rodfæstet, at den ikke rokkes ved de Angreb, her er Tale om; og en Mand, der i den Grad har angrebet Autoriteterne i dette Samfund som Georg Brandes, maa kunne taale i sit 70de Aar — og hans Tilhængere maa ogsaa kunne taale det —, at man anvender nogen Kritik imod ham, og at man prøver at forstaa ham ud fra hans Race. Han har altid anvendt Racebegrebet paa andre, saa har vi andre da Lov til at anvende samme Metode, vi raaber ikke derfor Jøde efter ham. Lad os dog tage denne Sag helt roligt; der er blevet pebet før.

I denne Sammenhæng er det ikke afgørende, hvad der er sagt; det kan være daarligt, det kan være godt; men Universitetet kan ikke, synes jeg, i denne Sammenhæng komme med en Erklæring som den, Universitetets Rektor her har fremlagt gennem Kultusministeren.

Ordføreren for Forespørgerne (Johan Knudsen): Til det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds vil jeg kun sige: Skulde vi ikke paa dette fremrykkede Tidspunkt være færdige med at omtale 20 Aar gamle Skriverier? Naar det ærede Medlem imidlertid bestandig omtaler Bladet „København's Stilling til Laura Kielers Stykke „Mænd af Ære“, vil jeg for sidste Gang fastslaa, at dette Stykke efter min Mening ikke med Urette blev udpebet, men at Retten til at udpibe det ikke var begrundet i, at det var anti-brandesiansk, men i, at det var slet.

Borghjerg: Det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen) siger, at det afgørende i Sagen er, at der blev pebet før Foredraget og ikke efter. Ja, men saa falder alt til Jorden, saa er der intet afgørende tilbage. Der blev netop pebet den Fredag ad det Foredrag, der blev holdt den foregaaende Fredag, det er Forholdet. Stykket var spillet, man havde glemt at pibe straks, saa kom man til at tænke sig om, og saa peb man næste Fredag. Og hvis man havde ladet Folk pibe i Fred et Par Minutter, eller hvor længe de nu havde Lyst, og hvis ikke Censor Rosenberg havde svaret med korporligt Angreb paa Piberne, saa det hele blev til Slagsmaal, havde Dr. Simonsen faaet Lov til at fortsætte sit Foredrag. Saaledes er altsaa Stillingen.

Tilbage er der intet som helst som Grund for denne forlorne og opstabledede Interpellation, som Højre her, i Mangel af andet Stof til at dække over sin elendige, pjaltede Holdning i dansk Politik for Tiden, har stillet paa Benene.

P. Munch: Jeg vil blot gøre en Bemærkning til det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen). Han indrømmede, at jeg havde Ret i min Forstaaelse af Rektors Udtalelse. (Moltesen: Jeg haabede, De havde Ret.) De siger, at De haabede det. Til Trods for, at det ærede Medlem erkender det og haaber det, beklager han i samme Aandedræt, at denne Udtalelse er fremkommet; han giver Udtalelsen sin Tilslutning, forudsat at den forstaas saaledes, som jeg har forstaaet den, men beklager alligevel, at den er fremkommet. Jeg forstaaer ikke rigtig, hvilken Tanke der ligger deri for det ærede Medlems Vedkommende. Saa vidt jeg kunde følge hans Tanke, skulde Grunden være den, at man alligevel fra Universitetets Side havde hindret en Taler i at komme til Orde ved Hjælp af denne Udpibning. Men Universitetet har jo ikke den allerfjerneste Del af Ansvaret derfor, og Universitetet har netop udtalt, at det vil sikre imod, at det virkelig blev til Alvor, at en Mand ved Vold udelukkedes fra at udtale sig.

Det ærede Medlem sagde endelig, at Georg Brandes nok kunde staa for Kritik, og deri kan jeg give ham den fuldkomneste Ret; Brandes har staaet for Kritik og kan staa for Kritik, og hvad enten vi ser paa ham fra det ene eller det andet Synspunkt, med mere eller mindre Beundring, og yder ham større eller mindre Tilslutning, vil vi alle være enige om dette, at der saa vist ingen som helst Ulykke er i, at Brandes kritiseres. Vi for vort Vedkommende har ogsaa ment, at det var lidet fornuftigt at tage denne Kritik saa højtideligt, som den er blevet taget af vedkommende Studenter og andre unge Mennesker, men vi finder det unægteligt endnu mere besynderligt, naar man tager en saadan i og for sig lige gyldig Pibescene med den Højtidelighed, som har ligget bag denne Forespørgsel, og som er anvendt i Dag under Forhandlingerne.

Moltesen: Det, jeg mener, er, at Universitetets Rektors Udtalelse ikke passer i denne Sammenhæng, idet den i Virkeligheden vil kaste Ansvaret over paa Do-